

G

GABITZOLA, *Corral de* (Sant Llorenç des Cardassar, Mall. 30, e-9)

Sembla que és el mateix nom que Mascaró va obtenir en la forma *na Britzola*, nom d'un sementer devora s'Illot (cf. *Labritja*).

Podria ésser un representant mossàrab del llatí CAVEOLA > (francès *geôle*, català *cajola*,¹ basc *kaiola*; cf. DECH, s. v. *jaula*); evolució fonètica anòmala, la de CAVEOLA en *Gabitzòla*, però no pas inconcebible en mossàrab, car almenys fóra fàcil que passés a *gabiyola* catalanitzat en *-bitjola*. No s'hi veu gaire relació amb un *gabitzada* del *Dicc. Amengual* (DECat, IV, 428b7).

-GAFULL, *Bini-* (Ciutadella, Men. 1, f-10)

Nom post-antroponímic aràbic. El llibret d'Asín cita un «*Benigafull*, barri prov. Castellón»; no figura en les enquestes de Coromines ni en el *Dicc. Postal* de 1942; deu haver-hi error o confusió, sigui amb el *Binigafull* de Menorca, o amb un *Benigafull* alqueria que, segons SSivera, també tenia el nom d'Alcúdia, i pertanyia a Pardines,² adquirida per G. de Noguera, el 1331. Tots dos poden venir de *gaffál* NP registrat per *Gouv. Gen. Alg.* (154b), de la mateixa arrel que els adj. *gūfl.* i *mağfál* «imbécile, lourdaud» (Dozy, *Sup.*, II, 219).

1. Vid. *Gabia* a Joan COROMINES, *Diccionari etimològic i complementari de la llengua catalana* (DECat) (Barcelona, Curial, 1980-1987, vols. I-VII).

2. Veg. J. B. ENSENYAT, «Baronia», I, 233, any 1341; ROSSELLÓ VAQUER, «Calvià», 20, any 1283; POVEDA, FRB, III, 109.